

[Ellen Strange Petersen.]

sammenfildrede bestemmelser. Hvor har man dog i tidens løb kunnet gøre det indviklet for både sælger og køber!

Når man ser på kapitlet om gældende danske regler, der angår dybfrosne levnedsmidler, konstaterer man, at følgende love er med i billedet: loven om levnedsmidler, loven om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer, loven om indenrigs kødkontrol, loven om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af fjerkræ samt næringsloven, hvortil så kommer de kommunale sundhedsvedtægter. Disse kommunale sundhedsvedtægter, som findes i alle landets kommuner bortset fra, som der står, ca. 15 landkommuner, skal stadfæstes af justitsministeren for at være gyldige. De lovforslag, vi behandler her, er fremsat af indenrigsministeren, men handelsministeren, landbrugsministeren og fiskeriministeren tager sig jo af nært beslægtede spørgsmål, og jeg spørger, om det ikke var muligt ved lejlighed at få en lovrevision, der kunne rydde noget op i denne jungle og få tilvejebragt en forenkling, som kunne lette tilværelsen noget for både sælgere og købere, vel nok mest for sælgere.

Det konservative folkeparti anser de lovforslag, som indenrigsministeren har fremsat, for et lille skridt i retning af klarhed, og vi tilsliger derfor velvillig medvirken i udvalget.

Vi er tilhængere af den størst mulige frihed for handelen, når samtidig de hygiejniske krav, der må stilles af hensyn til sundheden, bliver opfyldt. Denne frihed mener vi er til gavn for både de handlende og forbrugerne.

Det virker ejendommeligt, at en forretning, der må sælge dybfrosne færdiglavede kødretter, således som en bekendtgørelse fra landbrugsministeriet fra 1959 tillader kolonialforretninger at gøre det, ikke må sælge fersk dybfrosset kød bortset fra dybfrosset fjerkræ.

For at tilvejebringe mere rimelighed i forholdene tiltræder vi derfor, at købmændene får mulighed for at udvide vareudvalget, men jeg vil gerne som husmor understrege, at forhåbentlig vil kolonialhandlerne i almindelighed kun betragte det som en ret og ikke som en pligt at føre dybfrosset kød.

Jeg tror, de allerfleste husmødre — det er jeg overbevist om — fortsat vil foretrække

at købe såvel fersk som frosset kød hos slagteren.

Bestemmelsen i lovforslagets § 3 om, at indenrigsministeren kan kræve, at frosset fjerkræ, der er helt eller delvis optøet, skal være mærket på en særlig måde, vil jeg gerne have drøftet nærmere i udvalget. Jeg synes ikke, det fremgår af betænkningen, at der har fundet en undersøgelse sted af, hvorledes sådant fjerkræ arter sig, og jeg vil gerne høre sagkyndiges mening om det. I det hele taget venter jeg, at der bliver lejlighed til at få uddybet en række af spørgsmålene.

Vi tiltræder altså i princippet ministerens forslag. Man imødekommer forbrugerønsker og giver handelen lidt mere frihed.

Kirkegaard: Angående de to lovforslag, som her er til første behandling, bemærkede den højtærede indenrigsminister — jeg tror, det var i begyndelsen af den skriftlige fremsættelsestale — at der i de senere år er sket en så betydelig udvikling på køle- og fryseteknikkens område, at det nu vil være forsværget at lade adskillige varer inden for fødevarergruppen forhandle ikke bare i slagter- og viktualieforretninger, men i et større antal forretninger, end vi hidtil har været vant til. Jeg skønner, at det vil være vanskeligt sagligt at rette overbevisende indvendinger mod det synspunkt; når det tekniske apparat er i orden, sker der næppe nogen sundhedsmæssig forringelse af de pågældende varer, ganske uanset hvilke fødevarer der i øvrigt handles med i vedkommende butik, og tilstrækkelig gode køleskabe og frostbokse lader sig ikke lettere eller bedre installere i en slagterforretning end i en kolonialforretning eller i et stort såkaldt supermarked.

For forbrugerne vil det i mange tilfælde være en stor lettelse at kunne købe forskellige varer i samme butik. Jeg tænker i særlig grad på den udearbejdende husmoder. En normal arbejdsdag i en eller anden virksomhed og måske en næsten lige så lang arbejdsdag hjemme er en hård belastning. Det vil være en betydelig lettelse for en sådan husmoder, hvis hun i den samme forretning, hvor hun køber f. eks. kolonialvarer, også har mulighed for at købe de forskellige fødevarer, som nu er på markedet i helt eller næsten færdiglavet tilstand.